

de še tega ni veliko. Tudi je rumeno-zelena farba korunjevke vselej slabo znamenje.

Nektere korunjeve plemena poganjajo po svoji natori debelji in bolj košato korunjevko, nekte pa tanjši in slabši; zato je pa tudi sad na debelosti razločen.

Vredništvo.

Vesela vest.

Kdo izmed Slovincov ne pozná gospoda Slomškega, ako ne osobno, saj po lepih slovenskih bukvah, ktere so složili in na svetlo dali? Tega gospoda Slovenec ljubi ali Jih osobno pozná ali ne. Večkrat se je meni, po Slovenii popotujučemu namerilo, da so me ljudje po tem gospodu, ki toliko lepih bukvic spisujejo, popraševali, in vidil sim, da se ljudem práv prikupim, ako sim samo kaj od tega občeljubljenega gospoda povedal. Zató od Njih sadaj tudi rad rad veselo novico oznamim.

Preosvečeni kardinal, metropolit in viši vladika Solnogradski gosp. Miroslav Švarcenberg, so našega gospoda Antona Slomškega, dosadajnega opata in dekana v Celji za vladika (škofa) Labudske cerkve izvolili in presvetli Cesar naš Ferdinand so izvoljenega milostljivo v visoki ti česti poterdili. —

Domorodno misleč človek se vselej razveseli, kadar vidi, da se zasluge izverstnega, verlega moža spoznajo in proslavijo; kadar vidi, da se rodoljubivi kak gospod postavi za častnika ali za starešina (Behörde) v narodu; to je vselej radostno, pa takó občega veselja še ne vémo, kakoršno se je vsih sere pooblastilo, ko se je ta vesela novica med Slovenci razglasila. Od vsih strani je prišla svetovna in duhovska gospoda veselo čestitat gosp. Slomšku, da so si práv duri podajali; bilo je kakor pri letovniku pri bučelah.

15. den Rožniga cveta je bil namenjen, da bi se podali na pot na Dunaj, potem k posvečenju v Solnograd (Salzburg). Ob 10. pred pol dnem so želeli še prej, ko odidejo, v mestno cerkev stopiti in malo pomoliti. Ko stopijo iz hišnih vrat naš gospod Slomšek — novo izvoljeni knez in vladika Labudske cerkve — začnejo veselo zvoniti vsi zvonovi vsih cerkev v Celji, po velikim tergu in po ulicah je bila sila ljudi, šolska mladina nižjih in viših učilnic v dveh verstah lepo vzporredjena, z njimi tudi učitelji, črez in črez sam človek, pri oknih vse polno ljudi, duhovnikov in druge gospode práv veliko. Pri železnici je čakala mestna gosposka (Stadtmagistrat), vse je bilo na nogah in je vošilo srečno pot. Mnogo duhovnikov se je vsedlo tudi na železnico, in 16 izmed njih je spremilo svojega višjiga pastirja do Gradca. Kjerkoli se je železnički voz vstavil, so bližnji duhovniki lepó jih dočakovali. V Marburzi je tudi dočakalo svojega kneza nekoliko Labudskih duhovnikov, med njimi kanonik Labudski gosp. Dr. Wiery, ki je gosp. kneza po celim potu spremljal. V Gradci, ko so z železnice stopili, so že našli tam kočijo gosp. škofa Sekovskega, ki Jih je v škofijski grad peljala. Novo izvoljenega kneza-škofa in vse duhovnike, ki so z Njimi prišli, so Sekovski knezoškof práv prijazno sprijeli. Od Gradca je šlo na Dunaj, iz Dunaja po Donavi v parabrodu do Linca, odtod po suhim v Solnograd.

(Dalje sledi.)

Iz Štajarskiga.

V Paški vinogorici nad Celjem je to leto že 8. Maliga serpana vingerl (čerček) pervokrat zapel. Čez vse dobro kapeljco perčakujemo, če bo še delj vreme takó terti streglo. Nekteri vinorejci, če le nekoliko pitno vino perdelajo, radi nemško govorijo; bojimo se, da bi je pri letašnjim clo po talijansko ne začeli zavijati.

Musy.

Tudi na Štajarskim je jelo grozdje zoréti.

Že kmali v začetku tega mesca so gorman na spodnjim Štajarji pravili, de so v vinski gorici, ki se Škofija imenuje, in tudi v drugih goricah mehko grozdje našli, in resnična je ta, de se je že 14. tega mesca černina na brajdi per kaplanii černiti začela.

Zibika 18. Maliga serpana 1846.

M. Petik.

Oginj v Cerkljanski fari na Gorenskim.

Na zgornjim Berniku soseske svetiga Janeza kerstnika je ponoči o pol treh 16. dan tekočiga mesca strela vdarla. Štirje kmetje so na naglama pogoreli, kér je hud vihar oginj močno podpihoval. Malo so sicer zamogli ljudje zavolj silniga piša obvarovati, pa dobre naredbe per hišah in obokani (velbani) hlevi so jim še vender precej blagá in skorej vso živino ognja oteli. Zraven tega so pa še vsi štirje v bratovšnji sv. Florjana zapisani, od ktere bodo zdey lepo pomoč prejeli. Takó se godí tistim, ki dobro gospodarijo, in kar delajo, dobro naredé, in dobre svete radi poslušajo. Če jih tudi velika nesreča zadene, jo komej napol občutijo. — Ali bi Vam ne smel popisa nove laške detelje za Novice poslati? *)

M. F.

Oginj v Kapli Vesi na Štajarskim.

Kaplo ves (Kappeldorf) blizo Prebolske grajšine je 14. dan tega mesca o pol treh popoldne nesreča ognja zadela. 13 hiš in mnogo družiga poslopja je v dveh urah do tal zgorelo. Še več bi jih pa bilo pogorelo, ko bi ne bili ljudje mahama na pomoč prihiteli. Fabriški delavci in sam gospod vodja so práv ročno pomagali gasiti. Neki kmet iz Topol, Braslovške fare, hití urno s konji in vozam v Braslovče po brizglo in jo perpelje. Kmalu perpeljejo tudi komisar iz noviga Kloštra, gosp. Štefan Klančič, in gosp. Paulič, komisar iz noviga Celja práv dobre brizgle. Ljudi perhrumi, de se vse tare, med kterimi so bili Pribolski komisar, gosp. Anton Alojz Wolf delovoditelj. Gosp. Paulič pa so z verčam z vodo zmešano vino pridnim gasivcam delili, de v veliki vročini niso od žeje vsahnili in v trudu oslabei.

Škoda je velika; pohištva so bile skorej vse lesene in s škopo krite; samó en kmet je imel svoje poslopje zavarvano, kterimu je hiša ostala, s ceglam pokrita, de mu je ravno okoli in okoli koj vse do tal zgorelo.

Upamo, de bo ta nesreča ljudi k spoznanju perpeljala, hiše varniši staviti, za vsako okolico brizglo si perpraviti, in tudi pohištva zavarvati.

V Šen-Pavli 17. Maliga serpana 1846.

Andrej Pečovnik, fajmošter.

Iz Podsrede na Štajarskim.

18. Maliga serpana 1846.

Zalostna novica.

Vsako leto Podsredški farmani god in praznik svojiga farniga patrona sv. Janeza kerstnika z veliko častjo in veseljem obhajajo. Ali žalostno! letas smo tisto nedeljo — 28. Rožniga cveta — skorej prazno cerkev, in namest veselja le žalost imeli. Ravno je odvalil k desetimu opraviu velki zvon ljudém, ki so po gorskih raznih stezah v cerkev hiteli, kar je jelo za planinskimi gorami strašno bliskati se, hruti in grometi.

Vstal je strašen vihar, nebó se je na enkrat potamnilo, in prej, ko so ljudje na poti mogli vteči in priti do cerkve, se je toče takó na debelo vsulo, da je bila na enkrat zemlja, kot s snegam pokrita. Zadela je toča nekoliko Zabukovske, Rajhenberske, Ko-

*) Prosimo za-nj.

Vredništvo.

privniške, Zdolske, in Sromelske fare; Bizelsko, Pišečko in polovico naše fare pa je takó zaterla, da se večnimu Bogu usmili; skorej nič zeleniga ni na polji in goricah ostalo. Nar žlahtneje vinske gorice, krajnskim, gornogradskim in drugim tovarnikom dobro znane, kakor Drenovec, Janeška gorica, Banovec, Veséli verh i. t. d., žalujejo zelenja obropane, gôle in suhe kakor v jeseni. Oj ubogi ljudjé!

To veliko nesrečo viditi in slišati, so naša milostljiva grajska gospá baronovka Lazarinova, rojeni grofica Brandisova, koj drugi dan svojim takó poškodvanim podložnikom ajde za seme po svojih opravniki podariti ukazali. Enako ljubezen in usmiljenje so skazali tudi Rajhenberškiga grada vlastnik, ljubeznivi gospod Delena tem svojim. Oj da bi bilo tacih darovnikov več! Bog jim plati!

Ali s tem še žalostna novica ni per kraji. V sredo, to je 15. Maliga serpana okoli 5. ure popoldan se je vlekla strašna nevihta, da take stari ljudje ne pomnijo, od Žusejma noter doli do Zagreba.

Strašni viharji so kozolce in stanove podirali, hiše in hrame odkrivali, drevje lomili in rovali, in med strašnim gromenjem je toča, debela kakor roglovat debel korún, čisto na suhim iz oblakov na zemljo vrezavala, in polje, gorice, kakor tudi travnike neizrečeno zatolkla. Zlo poškodvana je Prevorska, Pilštajnska, Kozijska in naša Podsredska — skorej čisto zaterta pa je Bučka, Poljska in Š. Peterska fara, in kakor slišimo tudi horvatske sosednje, unkraj Sotle.

Kakó hudo da je toča razsajala, so priča tiči, race, goske, zajci in praseta, katerih dosti mrtvih so ljudje po raznih potih našli, kakor tudi vozniki in pastirji, kateri so kervavo obtolčeni in otečeni po vremenu domu perjokali, in nekteri izmed njih še zdej bolni ležijo.

Oj usmiluj se nas pravični Bog! — n.

Hudo vreme v Zagrebu.

Toča, ki je letas po Slovenskim že toliko škode napravila, je 15. dan tega mesca po poldan ob petih hudo zadela tudi Zagreb in bližnjo okolico. Nar starejši ljudjé ne pomnijo take hude ure. Skozi četertlejš ure je padala gosta in ko jajca debela toča, ki je potolkla silo silo veliko okinj. Hudi vihar je razdjal grozno veliko streh. Mnogo ulic je bilo polno razbitih strešnikov. Koj drugi dan na vse jutro je zopet vstal hud vihar s točo vred, ki je pa bolj razsajal krog Samobora, kot v Zagrebu.

Pri ti nesreči se je pokazala gerda odertija nekterih tergovcov, ki s ceglami kupčujejo. Ceno za tavžent strešnikov so berž berž povikšali od 12 gold. na 30 goldinarjev srebra, ko so vidili, de je velika potreba. Sram naj jih bo take požrešnike, ki kakor pijavke od človeške kervi živijo!

Čudna novica.

Práv zlo smo se zavzeli, ko smo pred nekimi dnevi 20. list Lipniškiga kmetijskiga časopisa (Landwirtschaftliche Dorfzeitung von W. Löbe) v roke dobili in tu dopis iz Koroškiga brali, kteriga je 7 mož iz Hünelberga na Koroškim na vrednika imenovaniga časopisa pisalo in s svojimi imeni podpisalo, namreč 2 fužinarja, 2 kmetovavca, 1 mizár, 1 mesár, in pa 1 učitelj. Kaj taciga so ti možje pač pisali? bojo dragi bravci nas prašali. Prosili so v imeni več prebivavcov Hünelberške soseske vrednika imenovaniga časopisa, de bi jim natanjko oznanil: 1) Kteri kraj v Ameriki bi bil za Koroškiga kmetovavca, ki se hoče tje preseliti,

nar pripravniši? 2) Kje se je v Ameriki nar več Nemcov naselilo? 3) Na kteriga pošteniga možá v Ameriki bi se bilo v ti reči nar bolj obrniti? 4) Po čim bi se tam mogle na pol obdelane kmetijstva ali pa ledine kupiti? 5) Koliko si zasluži en rokodelc, en posel ali en najemnik na teden ali na leto? Koliko veljá ena krava, 1 prešič, 1 vagan pšenice i. t. d.? 7) Ali skerbí gosposka za svoje podložne, de se jim premoženje ne pokrade? 8) Po kateri poti bi selitev nar manj veljála ali skozi Rotterdam, ali skozi Terst? — — Kaj bodo naši bravci k temu vprašanju rékli? Mi bi namesto vprašaniga vrednika tem možem nič družiga ne odgovorili, kakor tole: ostanite domá in pridno delajte! Časi so prešli, ko so v Ameriki ljudém pečene pišeta v usta letéle, in Koroška dežela je še zmirej v stani, svoje pridne prebivavce preživiti! Dr. B.

Čuden prikazik.

Nekimu možu na Štajarskim pri 50 letih so šli v enim tednu vsi lasje z glave, brez de bi bil kakó bolezen občutil. *) Čez en čas so mu pa spet drugi lepi lasje zrastli.

Urno, kaj je noviga?

24. dan tega mesca so Ipavke že veliko grozdja v Ljubljano na prodaj prinesle.

Oznanilo vredništva.

Če mi Bog ljubo zdravje ohrani, se bom v prvi polovici prihodnjiga mesca (Velikiga serpana) na Dunaj podal in še le po dokončanim velikim kmetijskim zboru v Gradci proti koncu mesca Kimovca zopet v Ljubljano nazaj prišel. To oznanim posebno tistim častitim gospodam, ki za Novice pišejo, de naj tačas vse spiske, ktere so za natis v Novicah namenili, le pod nadpisam: „An die Redaktion der Novice“ v Ljubljano pošiljajo; dopise pa, kateri so samó meni namenjeni, naj pošljejo pod nadpisam mojiga imena tudi v Ljubljano, od kodar jih bom poredama na Dunaj dobival. — Kar mi je bilo moč, sim pripravil za prihodne liste Novic; vse drugo bojo pa moji namestniki pridno poskerbeli.

Dr. Bleiweis.

Besedna vganjka.

Ali naprej ali nazaj besedo izrekuješ
Staroverskiga učenika vedno imenuješ.

*) Kakor ne pada pred Listopadam listje z dreves brez kake bolezni drevesa, takó tudi ne padejo brez bolezni lasje z glave. Bolezin pa včasih le v koži tiči, brez de bi človek sicer bolan bil.

Vredništvo.

Današnjimu listu je perdjana 16. d oklada.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	25. Maliga serpana.		20. Maliga serpana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	57	2	—
1 » » banaške...	2	5	2	10
1 » Turšice.....	1	9	1	7
1 » Soršice.....	—	—	1	46
1 » Rži.....	1	24	1	24
1 » Ječmena.....	1	10	—	—
1 » Prosa.....	1	11	1	15
1 » Ajde.....	1	5	1	12
1 » Ovsá.....	—	48	—	52

Vrednik Dr. Janex Bleiweis. — Natiskar in založnik Jožef Blaznik v Ljubljani.